

Bermudský trojúhelník Atlantidy

Lidstvo si odjakživa vymýšlelo pohádky a mýty... Proč?

Možná skutečné události prostě obrostly fantastickými detaily tendencí vypravěčů všechno přikrášlovat? Nebo možná skutečné události s reálu vypadaly fantasticky?

Spousta věcí stále není jasná. Například: existovala Atlantida, nebo jsou to výmysly, Platónova umělecká fikce?

Ale nechme historii historií... I v moderním světě je spousta záhad a hádanek. Například bermudský trojúhelník... Co když spolu Atlantida a bermudský trojúhelník nějak souvisejí? Skeptici samozřejmě namítnou, že bermudský trojúhelník je způsoben přírodními příčinami: reliéfem dna, mořskými proudy, zeměpisnou polohou a tak dále a tak dále, a že Atlantida je výmysl, a možná i celá historie je výmysl. Žádný středověk a antika neexistovaly, nebylo nic. Celé je to zfalšované. Svět historie se rovná světu fantazie a všechno je promícháno jako v kaleidoskopu. Dějiny a svět nám postupně unikají zpod nohou. Kdo jsme a odkud jsme přišli? A prostě jsme se ocitli tady z ničeho nic. Totální popření opět vede k fantazii... Kde je fantazie, kde je realita? Možná je veškerá realita fantazie, nebo možná je to naopak?

Lze se dohodnout a logicky dovymýšlet cokoliv. Ale fakta zůstávají fakty a záhady zůstávají nevyřešené. Každý sice může věřit v to, co je mu bližší, může to buď popřít, nebo tomu uvěřit. To je jeho právo. Stejně jako věřit či nevěřit nevědecké metodě vědomých snů, která může poodhalit roušku tajemství nad některými věcmi, ale pouze těm, kteří v to věří.

Takže, dnes bude řeč o záhadách bermudského trojúhelníku a jeho spojení s legendární Atlantidou. Zvláště proto, že historie Atlantidy se může v blízké době opakovat... Informace byly získány cestou vědomého snění.

...Mechem porostlá koruna platanu se pohupuje v narůžovělých paprscích zapadajícího slunce. Lehký vánek šustí listím. Suchá větev s rachotem dopadá na dlaždice útulného domku se sloupy. Kamenný portikus je obrostlý liánami. Před vchodem - malá fontánka v podobě mramorové vázy. Nádvoří je vydlážděno kamennými deskami.

Ted' je ale kolem pološero. Nádvoří i prostorný vchod zůstaly za mnou. Je tu jakási místnost. Světlo dovnitř proniká jen čtvercovým otvorem ve stropě. Podepírají ho čtyři sloupy, a u jejich paty je malý bazének. Zpoza jednoho ze sloupů vidím slabě blikající světlo. Když se podívám blíž, vidím v rohu místnosti přikrčenou postavu v dlouhém rouchu. Na stole před ní se měděně leskne lampa a v její misce tančí mihotající plamen. Ve světle ohně zářila tvář staříka zahaleného do dlouhého drapírovaného roucha. Stařík něco psal na dlouhý svinující se do trubičky svitek. Byl šedivý a jeho husté vousy vrhaly na sloup zřetelný stín.

Znenadání se otočil a podíval se skrz mě. Jeho rty se pohnuly a pronesly nesrozumitelnou řeč. Něco mě však uklidnilo a staříkova řeč se nějakým způsobem stala pochopitelnou. Jmenoval se Platón, jak sám řekl.

Pomalou začal své vyprávění.

„Historie se přežene jako hurikán a smete za sebou své stopy. Občas po sobě nezanechá nic z toho, co bylo, a zasype se pískem přítomnosti. A potom se neuvěří, co se ve skutečnosti stalo. Bohužel, lidé sami se ještě hodně snaží ji přepsat, a obzvláště píší své lži, aby své nečestné činy skryli v písku času. Ale ať to schováš

sebelíp, všechno zůstane v prostorovém svitku poznání (informačním poli). Přelstít je možné jen sebe sama, jako to udělalo lidstvo, když přepisovalo svou historii. Mnozí lidé chtěli a chtějí skrýt to, co bylo. A nejen lidé na Zemi, ale i ti, kteří se je chopili pást. Mám na mysli Anunnaki z Nibiru. Ti jako první zvrátili čas a překroutili dějiny, vymazali znalosti o dávných civilizacích a sepsali pohádku o stvoření světa v sedmi dnech a o stvoření člověka a jeho ženy z žebra. Jejich dobrými žáky se ukázali být pohádkáři z lidí, či spíše králové a vládci různých epoch, kteří svou moc zapsali do kamene, ve svitcích a knihách. Zapisováním svých ‚zásluh‘ zároveň ničili paměť o zásluhách jiných epoch a zemí, králů a národů. Tak tomu bylo téměř vždy po příchodu Nibiru ke Slunci.

Velkým zemím vládli nuly, které si mysleli, že jsou králové, a potom, zničíte soupeře, rozvrátili své státy...

Z kdysi obrovské země, veliké země, která ovládala polovinu světa a vládla mnoha koloniím a vazalským státům, nezbylo v lidské paměti téměř nic.

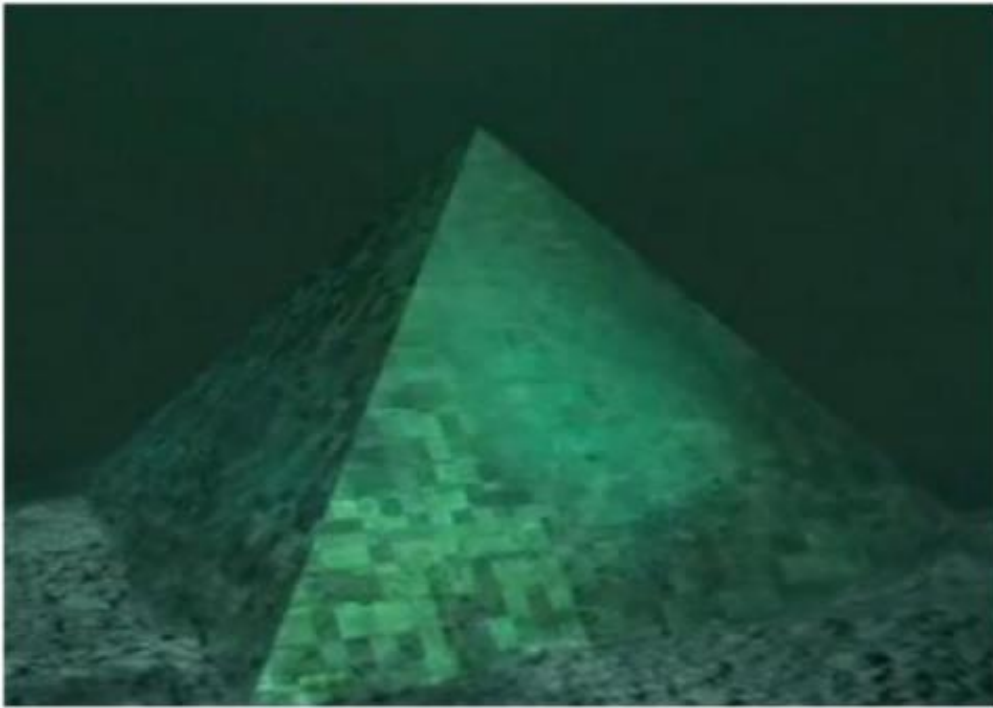
Vládci této země chtěli ovládnout celý svět a nastolit nový světový řád. Veškeré bohatství a všechno zlato světa proudivo do jejího hlavního města. Svět nikdy nepoznal takovou velkolepost materiálního bohatství, jak tomu bylo v této zemi. Věda tam dosáhla nebyvalých výšin, oblohu a moře brázdlily samohybné koráby prorážející vlny rychleji než zvuk a prorážející oblohu, mírně zaostávající za světelnou vlnou. Ale všechno se změnilo během několika dní... A tato země se stala mýtem a pohádkou, povídačkou v lidských ústech. Říkalo se jí Atlantida.

Jednoho dne jsem se rozhodl napsat o ní to, co jsem věděl ze svitků, které se mi dostaly do rukou, když jsem navštívil Egypt, a to, co se mi zjevilo, když jsem seděl pod stromem a v duchu četl svitek poznání, čemuž říkáte meditace. Tak jsem si vzpomněl, že jsem kdysi sám žil v Atlantidě, pouze v jiném těle.

Sepsal jsem své vzpomínky a popsal hlavní město Atlantánů - město Brány Boha, které poslední vládce Poseidón přejmenoval na Poseidónis. Jako vždy spěchali vládci zvěčnit své jméno...

V centru hlavního města stály tři velké pyramidy, jedna velká a dvě pomenší. Hlavní z nich byla vyrobena z horského křišťálu a byla průhledná. Uvnitř ležel obrovský krystal - zdroj energií. Čerpal energii z éteru, tedy ze všeho, co nás obklopuje, energii stvoření, energii Boha nebo energii vesmíru či energii života. Všechno je to jedna jediná energie. Tato energie se shromáždňovala v krystalu a pomocí speciálních zařízení se rozumně využívala na všechny potřeby civilizace.

Pyramidu obklopovaly vodní prstence kanálů a městské čtvrti mezi nimi. Vodní prstence také napomáhaly jak akumulaci energie v krystalu, tak jejímu správnému vydávání. Jednotná energie nahromaděná v krystalu mohla být tvořivá i ničivá, jako všechno na tomto světě. Mám-li mluvit vaším jazykem, pyramida byla hlavní energetickou stanicí veliké země Západu oné epochy. Ale žádná věda a znalosti nezachránily nabubřelé Atlantány před zkázou. K čemu je mít znalosti, když neumíte ovládat své emoce a pýchu.

Atlantáné silně toužili po vládě nad světem. Existovala však ještě jedna země, stejně vyspělá a disponující nevýslovnými znalostmi. Znáte ji jako Hyperborea. Hyperborea přinesla světlo osvícení divokým národům kolem sebe, zatímco Atlantida se z nich snažila udělat otroky. A v zákulisí pozemských her byla ještě třetí síla. A je tu stále. Jsou to Anunnaki z Nibiru, kteří spotřebovávali a spotřebovávají energii válek a utrpení. Velmi si přáli velkou válku. Ještě více podněcovali pýchu vládců Atlantidy, vždyť ji už měli, na rozdíl od hyperborejských králů. Rukama Atlantánů chtěli Anunnaki smést z povrchu Země nenáviděnou Hyperboreu. Hyperborea nesla lidem skutečné vědění a světlo, a Atlantida chřestila zbraněmi a technickými novinkami. Hyperborejci znali pravdu o Nibiru a Anunnaki. Anunnaki samozřejmě chtěli ze Země odstranit ty, kteří o nich věděli a poznali, že prostřednictvím lidí vládnou světu. Hyperborea hromadila své síly, aby osvobodila Zemi od vlivu Anunnaki, a tak se stala jejich nepřítelem. Anunnaki se však nechtěli ukázat všem lidem, vždyť by to mohlo vést k tomu, že by se mnoho národů dozvědělo pravdu a uvidělo by nepříteli do tváře. A tak nepřítelem mohl být každý člověk. Války by tak mohly být nekonečné, a skutečný nepřítel by zůstal stranou.

Anunnaki navázali kontakt s vládou Atlantidy prostřednictvím nastrčené civilizace černých hadů z útrob Země a slíbili velkou moc nad světem, podaří-li se Atlantidě zbavit Zemi od Hyperboreje. Poté, co si Atlantáné zajistili podporu ‚shůry‘, rozhodli se, že mohou všechno, vždyť byli vyvoleni, byli vybráni určitými silami, bohy z Nibiru. Nechtěli se dozvědět, kdo tito bohové ve skutečnosti jsou, zajímala je jen moc a zdroje planety. A i kdyby se v tu chvíli dozvěděli, kdo tito bohové ve skutečnosti jsou, stejně by se podřídili své pýše. A ta by je dovedla ještě dál. Nejprve dobytí Hyperborey, a potom samotné Nibiru. Anunnaki znali cenu takové pýchy a znali její sílu, proto Atlantánům zaslepeným pýchou nadhodili mocnou zbraň, která by zničila jak Hyperboreu, tak i samotnou Atlantidu. Podle plánu Anunnaki

nepotřebovali ani Atlantidu. Potřebovali divochy, kteří zapomněli na všechno na světě, vědomím se téměř rovnající zvířatům, aby „stvořili“ nový svět a poté o něm napsali biblickou pohádku, zničíte i znalosti o ostatních civilizacích kosmu. Aby zahájili svůj parazitický experiment na lidstvu, který úspěšně pokračuje až do vašich dnů. (O plánech Anunnaki viz téma: Pokušení globalismem.)

A tak se atlantská vláda v čele s králem Poseidónem rozhodla použít tektonické zbraně. Řízenými údery těchto zbraní bylo možné vyvolat zemětřesení a sopečné erupce v té části planety, ve které to majitelé zbraní požadovali. Bylo však rozhodnuto tuto zbraň nejen použít, ale i napojit na krystal velké křišťálové pyramidy, jak radili Anunnaki. Rozhodli se tedy použít ve válce jeden jediný úder, aby nemuseli vést dlouhou válku a „zaručeně“ nedostali od Hyperborejců úder na oplátku. Bylo rozhodnuto vyslat vlnový úder skrze jádro Země do pyramidy Hyperborejců - hory Méru. Předpokládalo se téměř okamžité ponoření celého území Hyperborey do moře, tedy okamžité snížení tektonické desky při současném vzestupu atlantské desky, což by Atlantidu ochránilo před tsunami.

Tak začala válka superzbraněmi, během které lidé téměř roztrhali svůj společný domov na kousky, v pravém slova smyslu. Atlantané zasadili smrtící úder. Jádro planety se otřásl, ale vlna zkázy se setkala s energetickým štítem, který Hyperborejci postavili. A jádro se znovu otřásl od odraženého úderu. Za několik minut dopadla na Atlantidu plná síla odraženého úderu a doslova ji rozbila na kousky zevnitř. Tyto strašlivé údery však posunuly planetu v prostoru. Zeměpisné póly se posunuly. A ani Hyperborea neodolala. Zasáhl ji chlad a vlny atlantické tsunami. Hora Méru se ocitla na samém severním pólu a Hyperborea se stala Arktidou, zamrzající v ledu. Krystal hory Méru zahříval kousek Arktidy další dva tisíce let, než zcela klesl na dno severního oceánu. Ale to už je jiný příběh, příběh o přežití a exodu Hyperborejců ze severu.

Atlantida však okamžitě zmizela z povrchu zemského. Někteří Atlantané unikli na svých létajících lodích. Přistáli však na troskách své říše ve vzdálených provinciích. Poseidónův bratr Zeus se se svou rodinou a družinou usadil v budoucím Řecku na hoře Olymp. Tenkrát tam uprostřed vod trčela jen ona. Když vody opadly, přišli do prosychající země divoši, kteří se schovávali v jeskyních. Považovali Diovu družinu za bohy, což však Zeus nevyvracel...

Někteří z Atlantánů se vrátili na starověkou archu Měsíc. Vždyť právě na něm dorazili do naší sluneční soustavy, respektive do jejího lůna. Měsíc je speciálně postavená obrovská kosmická loď, maskovaná jako planeta (viz téma: Měsíc - archa Atlantánů). A ještě někteří zůstali pod vodou na vědeckých základnách, které byly vybudovány ještě před katastrofou. Atlantané se už dávno pokoušeli vybudovat experimentální města pod oceánem, přesněji řečeno pod jeho dnem, v některých dutinách a oceánských prohlubních. Stavěli je podobně jako měsíční vnitřní města a osvětlovali umělým světlem.“ Takto beze spěchu vyprávěl Platón úžasný příběh Atlantidy. Ale tu se plamen jeho lampy rozhořel a jako by se

rozevřel. A v něm jako v ohnivém okně jsem si všimla podivných obrazů podobných kinu.

Ve skalní hornině byla vytvořena obrovská jeskyně, v níž se nacházelo celé město, a takové město nebylo jedno, jak tvrdil Platón. Tato města jsou roztroušena na různých místech světového oceánu.

Svítlí zde věčné umělé světlo, které připomíná denní světlo. Všechna obydlí podvodních obyvatel jsou vyhloubena ve skalní hornině pomocí paprskového nástroje. Jejich fasády jen nepatrně vystupují na pozadí skalního masivu svými oblými tvary. V architektuře zde není ani náznak ostrých rohů.

Kolem jsou ve speciálních obrovských květináčích rostliny. *„Některé druhy stromů, které na Zemi již dávno vyhynuly. Zde se však zachovaly od dob Atlantidy,“* prohlásil Platón.

„Takže tohle není historie? Je to to, co dnes existuje tady na Zemi, nebo je to nějaký paralelní svět?“ - pomyslela jsem si tehdy.

„Toto existuje ve vašem světě, jen na místech, která jsou lidem nepřístupná. Podvodní města existují, jen se k nim nemůžete dostat, jsou velmi hluboko. Jsou udržována speciálními stroji, aby lidé, kteří je obývají, necítili tlak těchto obludných hloubek. Tato města jsou v nejhlubších prohlubních pod dnem oceánu a žijí v nich potomci Atlantánů,“ pokračoval Platón.

Dlouhá „ulice“ města, tvořená tunelem v podmořské jeskyni, ústí do obrovského průzoru, vyrobeného z jakési látky, která má úžasné vlastnosti. Ze strany podmořského města je skrze tento průzor vidět černá hlubina oceánu, ale pokud se podíváte průzorem ze strany oceánu, uvidíte jen černočernou tmu, stejně jako všude jinde v těchto hlubinách.

Na okraji města se nacházejí základny stříbrných diskovitých aparátů. Samotné disky stojí v hangárech vyřezaných do kamene, ale při vzletu se horní desky hangáru odsunou od sebe, aby vypustily aparát, a opět se uzavřou v podobě chaotického povrchu dna.

Stříbřité disky v mžiku překonaly vodní sloupec a jeho titánský tlak a vznesly se do atmosféry a pak do kosmu. Často jsou mylně považovány za neidentifikované podvodní objekty a neidentifikované létající objekty objevující se z pod hladiny.

„Potomci Atlantčanů žijí na Zemi i nadále,“ pravil Platón. „Ale ne všechno je tak snadné. Většina z těch, kteří se zachránili v podmořských městech, si uvědomila obrovskou chybu Poseidóna a jeho vlády. Navázali kontakt se světlými civilizacemi kosmu. A nyní se řídí jejich pokyny. Do života současných pozemšťanů nezasahují, protože jejich znalosti by mohly vést k opakování stejného scénáře. Pomáhají světlým civilizacím svým vlastním způsobem. Mnozí z vás možná řeknou, prý at' pomohou pozemšťanům zbavit se stejných Anunnaki nebo alespoň agresivních zemí, jako jsou USA. To vše ale opět povede ke katastrofě stejného rozsahu. Na povrch zatím také nemohou, aby pozemšťany nešokovali a zabránili nepokojům a nepředvídatelným následkům. Čekají na svou hodinu, kdy jim to vyšší vesmírné civilizace dovolí, a to za podmínky, že se už nebudou považovat za vyvolené polobohy, jak tomu bylo v dávných dobách. Mezitím dělají svou práci pro záchranu naší civilizace. Bohužel, je třeba říci, že stále existují společenství podmořských Atlantčanů, kteří s Anunnaki spolupracují a sní o ovládnutí Země. Takže i tam dochází k rozkolu a konfrontaci, která je vám na povrchu neznámá.

Po atlantické katastrofě byla velká pyramida elektrárny potopena a její vybavení zničeno. V podmořských městech se zachránila jen hrstka Atlantčanů. Teprve ve vaší době jich přibýlo. Proto začali opravovat starověkou pyramidu až od vašeho 19. století. Předtím obnovovali svá azylová města. Pyramida je v dosahu lidí od poloviny vašeho minulého století, proto se na ní práce provádějí jen zřídka, a ona pokračuje v nekontrolovaném vyzařování energie. Křišťálová pyramida se nachází v srdci Bermudského trojúhelníku, jak tuto oblast nazýváte. V oceánu jsou i další místa s podobnými strukturami. Nekontrolované vyzařování energie způsobuje anomálie, bez zjevné příčiny vyvolává obří vlny, mění magnetické a silové linie v prostoru, otevírá dveře do paralelních světů a světů jiných dimenzí, narušuje charakteristiky času.

Anomálie bermudského trojúhelníku jsou způsobeny starověkou atlantskou instalací, a ruiny hlavního města Atlantidy leží na dně bermudského trojúhelníku. V okolí leží spousta ruin atlantských měst.

Ruiny jsou ruiny, ale napadlo vás někdy, že historie má tendenci se v některých ohledech opakovat?“ - pokračoval Platón.

„Nová Atlantida dospěla do krajního stádia a opět chce nastolit svůj Nový světový řád. Znovu si namlouvá, že je středem světa, znovu chce války...

Prostorový svitek poznání hovoří o jejím brzkém konci. Už vidím ruiny jejích měst s mrakodrapy na dně oceánu. Už se probouzí ohnivý drak pod jejími zeměmi. Je to velká sopka.

Nová Atlantida klesne ke dnu, zůstanou po ní jen Kordillery a Jižní Amerika. Zato stará Atlantida se vynoří i se svými starobylými ruinami. A lidé tam budou znovu

žít. Tenkrát přijdou na řadu podmořští obyvatelé, kteří si uvědomí svůj omyl. Tehdy bude jejich vykoupení úplné.

Světlé civilizace dělají vše pro to, aby nadcházející změny co nejméně zasáhly nevinné země a národy. Svět se brzy změní k nepoznání. Na tomto světě se vše opakuje, jen v různých variacích, dokud nebudou chyby eliminovány. Je to vesmírný zákon. Jakmile je lekce absolvována, dějiny jdou dál. A dokud se bude opakovat chyba Atlantánů, bohužel... A ty, kteří se jí dopustili, dovede ke smutnému konci.“

Platón mlčky sroloval dlouhý svitek psaný drobným písmem. Oheň v jeho lampě sotva dohořival a plamen se slabě chvěl, v něm se však už zračily obrysy amerických mrakodrapů padajících do hlubin oceánu...

Zapsala Valeria Kolcova 04.01.2015